

Dragi gimnazijci, profesorji, ravnateljica in vsi ostali,

ko pomislimo na umetnost in kulturo, se marsikdo vpraša: "Kaj imam z njo? Zakaj bi se ukvarjal s poezijo, slikarstvom ali gledališčem, ko pa v svetu vladata znanost in tehnologija? Morda je pomembneje odkrivati nova cepiva, raziskovati vesolje ali razvijati umetno inteligenco." Toda ob tem pogosto pozabimo, da prav umetnost daje globlji smisel našemu življenju. Kaj bi ostalo od naše civilizacije, če ne bi imeli pesmi, zgodb, slik in filmov, ki nam kažejo, kdo smo bili, kdo smo in kaj nas dela ljudi?

Umetnost in kultura nista rezervirana le za akademike ali starejše generacije, pa tudi ne zgolj za posebne priložnosti, temveč sta del vsakdanjega življenja. Ne najdemo ju zgolj v galerijah ali težkih knjigah, ampak v glasbi, ki jo poslušamo, v filmih, ki nas ganejo, in v fotografijah, ki jih delimo na družbenih omrežjih. Zgodbe se skrivajo tudi v grafitih na mestnih zidovih, stripi pa odražajo družbene razmere, medtem ko nas igre in animacije popeljejo v čarobne svetove, kjer lahko za trenutek pozabimo na resničnost.

Pomislite na pesem, ki vam je pomagala prebroditi težke trenutke, na film, ki vas je spravil v smeh ali pa jok, na knjigo, ki je spremenila vaš pogled na življenje. Umetnost ni zgolj zabava – je ogledalo naše družbe in globok izraz človeške duše. Navdihuje nas, pomaga nam razumeti sebe in svet okoli nas s tem, da daje glas tistim, ki so spregledani, ter osvetljuje teme, o katerih bi sicer molčali.

Kot je profesor Keating v filmu Društvo mrtvih pesnikov dejal: "Ne beremo in pišemo poezije, ker je ljubka. Beremo in pišemo poezijo, ker smo ljudje. In ljudje smo polni strasti." S temi besedami je ujel bistvo ustvarjalnosti – ni zgolj dodatek življenju, temveč njegov temelj. Dokazuje, da nismo zgolj številke in algoritmi, ampak čustvena bitja, ki sanjajo, ljubijo in ustvarjajo. Ni treba imeti diplome iz umetnostne zgodovine, da bi začutili njen učinek, niti ni treba biti pesnik, da bi izrazili svoje občutke. Umetnost je v jedru vsega, kar ustvarjamo in doživljamo – le odpreti se ji moramo in si dovoliti, da nas nagovori.

Zato vas pozivam: ne odrinite umetnosti na stran kot nekaj nepomembnega. Najdite svojo pesem, svojo zgodbo, svoj način izražanja. Kajti umetnost pripada vsem – mladim in starim, znanstvenikom in pesnikom, sanjačem in realistom. In predvsem – pripada vam. Naj vas spremlja, navdihuje in vam pomaga osmisliti svet okoli vas. Hvala.